

РЕШЕНИЕ

№ 7163

гр. София, 20.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в
публично заседание на 20.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **6216** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 233 Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на С. М. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място] срещу заповед рег. № з-7511/06.06.2012 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на оспорващата е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното ѝ правоотношение.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като се твърди, че липсват доказателства за извършване на нарушението. В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. Й., който претендира отмяна на оспорената заповед и излага подробни съображения за нейната незаконосъобразност в съдебно заседание и в писмени бележки, представени по делото.

Ответната страна – директорът на СДВР, чрез процесуалните си представители юрк. Г. и юрк. П., изразява становище законосъобразност на заповедта и моли съда да отхвърли жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От доказателствата по делото се установява, че към датата на издаване на оспорената заповед оспорващата С. М. А. е заемала длъжността полицай в група „Охрана на обществения ред” на сектор ОП към 04 РУП при СДВР, категория Е – III

степен.

Видно от приложена по делото справка рег. № 6543/27.12.2011 г. по описа на дирекция Инспекторат, в изпълнение на заповед № Из-3059/05.12.2011 г. на министъра на вътрешните работи е извършена проверка на изнесени данни от инспектор Г. К. за неправомерни действия на полицаи С. А., състоящи се в това, че на 20.11.2011 г. е поддържала контакт с криминално проявени лица и е възпрепятствала изпълнението на служебни задължения на служители на ОПП – ОДМВР. Със справката е предложено изнесените данни за това, че на 20.11.2011 г. полицаи С. А. е поддържала контакти с криминално проявени лица да се приемат за основателни, а данните, че е възпрепятствала изпълнението на служебни задължения на служители на ОПП – ОДМВР – за неоснователни. Предложено е директорът на СДВР да вземе отношение спрямо полицаи А. с оглед наличие на данни за извършено от същата дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 227, ал. 1, т. 12 от ППЗМВР – нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, за което се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „порицание”.

По делото е представено становище рег. № К-1022/27.01.2012 г. от директора на дирекция „Човешки ресурси” до главния секретар на МВР във връзка с извършена проверка в 04 РУП при СДВР, разпоредена със заповед № Из-3059/05.12.2011 г. на министъра на вътрешните работи. Във връзка с наличието на данни за допуснато тежко нарушение на служебната дисциплина от полицаи С. М. А. е предложено да бъде образувано дисциплинарно производство.

Със заповед рег. № 3-2493/22.02.2012 г. на директора на СДВР е образувано дисциплинарно производство срещу полицаи С. М. А. във връзка с постъпили данни по справка рег. № 6543/27.12.2011 г. по описа на ДИ – МВР, за това че на 21.11.2011 г. около 03.30 ч. в [населено място] служителката след употреба на алкохол заедно с криминално проявено лице е допуснала в нейно присъствие същото да управлява лек автомобил, в резултат на което е предизвикано ПТП – нарушение на т. 7 и т. 64 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, съставляващо тежко дисциплинарно нарушение по чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР. За дисциплинарно – разследващ орган е определен комисар В. Б. – внд началник на 04 РУП - СДВР. Няма данни за връчване заповедта на служителя.

От дисциплинарно-разследващия орган е изготвена справка рег. № 16471/16.03.2012 г., с която е предложено за допуснато тежко нарушение на служебната дисциплина, за което на основание чл. 224, ал. 2, т. 1, т. 4 и чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР във вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР – деяния несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижа на службата, на полицаи С. А. да бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение”. Със справката служителката се е запознала на 19.03.2012 г. и е подала възражение рег. № 16993/20.03.2012 г. по описа на СДВР.

Изготвено е становище рег. № 17365/21.03.2012 г. от дисциплинарно – разследващия орган за резултатите от извършената проверка. С оглед установената фактическа обстановка в хода на дисциплинарното производство, е изразено становище, че са налице данни за извършено тежко дисциплинарно нарушение на служебната дисциплина от С. М. А., изразяващо се в това, че на 20.11.2011 г. около 03.30 ч. в [населено място] служителката след употреба на алкохол в питейно заведение, заедно с криминално проявено лице, е допуснала в нейно присъствие същото да управлява лек автомобил, в резултат на което е предизвикано ПТП – нарушение на т. 7 и т. 64 от

Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Предложено е на полицаи С. А. за допуснато тежко нарушение на служебната дисциплина по чл. 224, ал. 2, т. 1, т. 4 и чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР във вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР, да бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение“.

Служителката е поканена и е представила писмени обяснения с рег. № 19574/07.05.2012 г. По делото е приложено и писмено обяснение рег. № 14521/08.03.2012 г.

Представен е протокол рег. № 14519/08.03.2012 г., съгласно който на 07.03.2012 г. дисциплинароизследващият орган е изслушал С. А..

По делото са приложени писмени обяснения от следните лица: от Г. Н. Ч. от 13.03.2012 г., от В. Л. М. от 12.03.2012 г., от Г. А. А. от 06.03.2012 г., от Д. А. от 06.03.2012 г., от В. С. Г. от 06.03.2012 г.

Представено е сведение от Р. Й. – мл. автоконтрольор от ОПП при ОДМВР – С., в което е посочено, че на 20.11.2011 г. около 05.00 часа на Б. КАТ при патрулиращите полицаи спрял таксиметров шофьор, който ги уведомил, че на 2 км в посока С. има самокатастрофирал лек автомобил. На място полицаите установили лек автомобил БМВ с испанска регистрация, който бил заседнал в лявата крайпътна канавка. Водачът Д. А. бил във видимо нетрезво състояние. До автомобила имало и друг мъж и жена, също в нетрезво състояние. Жената се представила като колежка от 04 РУП, представила служебна карта, и попитала дали нещо не може да се направи по случая. След отвеждане на лицата в РУП – С. било установено, че жената е С. М. А. – оперативен работник в 04 РУП – С.. Представено е и сведение от полицаи С. Ж. - мл. автоконтрольор от ОПП при ОДМВР – С. относно катастрофирал автомобил марка БМВ на 19.11.2011 г.

По делото са представени сведения от Р. Р. – ОР „Престъпления по пътищата“ при ОДМВР – С. (л. 97 от делото) и от инспектор С. С. (л. 101 от делото).

С писмо рег. № 1473/13.03.2012 г. от директора на дирекция Инспекторат на директора на СДВР са изпратени материалите във връзка с извършена проверка в 04 РУП при СДВР, разпоредена със заповед № Из-3059/05.12.2011 г. на министъра на вътрешните работи.

С оспорената в настоящото производство заповед рег. № 3-7511/06.06.2012 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи, на основание чл. 224, ал. 2, т. 4 и чл. 227, ал. 1, т.10 във вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 ППЗМВР на С. М. А. - полицаи в група „Охрана на обществения ред“ не сектор ОП към 04 РУП при СДВР, категория Е – III степен, е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Налагането на дисциплинарното наказание е мотивирано от административния орган с извършено от служителката тежко нарушение на служебната дисциплина изразяващо се в това, че на 20.11.2011 г. около 03.30 ч. в [населено място], след като съвместно с лицето Д. А. са употребили алкохол в питейно заведение, е допуснала в нейно присъствие (в качеството и на пътник) А. да управлява лек автомобил марка БМВ, в резултат на което е предизвикано ПТП. Посочено е, че легитимирайки се със служебната си карта на служител на 04 РУП – СДВР А. се е опитала да повлияе на пристигналите на място служители от сектор ПП при ОДМВР – С., като им предложила да си отидат от мястото на катастрофата без да вземат отношение по служба. Прието е, че с тези действия служителката виновно е нарушила т. 64 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. На следващо място в заповедта е посочено, че при опит от страна на полицейските служители да извършат

проверка на документите на лицата Д. А. и Г. А., същите са осуетили проверката отправяйки им обидни думи, заплахи и удар с лакът в корема на един от служителите. Като свидетел на това поведение полицаи А. не е предприела никакви действия за предотвратяване или пресичане на тези правонарушения, с което виновно е нарушила т.66 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Дисциплинарнонаказващият орган е изложил мотиви, че действията на служителката са извършени не само пред служители на ОДМВР – С., но и пред външни лица, което се е отразило негативно на авторитета на СДВР и на МВР. Действията на А. са квалифицирани като деяния уронващи престижа на службата и несъвместими с етичните правила за поведение на държавния служител в МВР, регламентирани в т. 7 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка.

По делото е разпитан свидетелят Н. И. Н., който има родствена връзка с оспорващата – брат на майка и. Същият заявява, че миналата година на 20 –ти ноември племенницата му С. е празнувала рождения си ден с компания в заведение „Басейна” в Д., в което той бил с негови колеги. Заявява, че същата вечер Д. А. бил в заведението, но не в компанията на С., не бил пиан – пред него имало енергийни напитки и кафе.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 12.06.2012 г. Жалбата до Административен съд София – град е подадена чрез ответния административен орган на 15.06.2012 г., т.е. подадена е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – директора на СДВР, съгласно чл. 228, т. 3 ЗМВР. Не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Издадена е заповед за образуване на дисциплинарно производство рег. № з-2493/22.02.2012 г. на директора на СДВР, съгласно чл. 230, ал. 1, т. 2 и ал. 2 от ЗМВР. На служителката е осигурена възможност и същата е дала писмени обяснения с рег. № 19574/07.05.2012 г., приети от дисциплинарно-наказващия орган, видно от положена резолюция за приемане на обясненията, като същите са подробно обсъдени в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Т.е. спазена е императивната разпоредба на чл. 229, ал. 1 от ЗМВР - преди налагането на дисциплинарно наказание нарушителят да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. Обжалваният административен акт е издаден при спазване на установените в чл. 225, ал. 1 от ЗМВР срокове. Не намира опора в представените по делото доказателства възражението на процесуалния представител на оспорващата за налагане на наказанието след изтичане на двумесечния срок по чл. 225, ал. 2 от ЗМВР. Съгласно чл. 223, ал. 1 ППЗМВР дисциплинарното нарушение се счита за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя.

Дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган (чл. 223, ал.2). По смисъла на цитираната правна норма, в случая нарушението следва да се счете за установено от момента на изготвяне на описаната по-горе справка рег. № 16471/16.03.2012 г. по описа на СДВР, с която е предложено на дисциплинарнонаказващия орган на полицаи С. А. да бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение”. Считано от 16.03.2012 г. е започнал да тече двумесечният срок по чл. 225, ал. 1 ЗМВР. Съгласно чл. 225, ал. 3 ЗМВР сроковете по ал. 1 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск или му е наложена мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест. От приложената по делото справка (л. 122) за въведени болнични листа в периода от 01.01.2012 г. до 22.05.2012 г. за С. А., неоспорена от страната, се установява, че същата е била в отпуск по болест за периода от 22.03.2012 г. до 26.03.2012 г., от 27.03. до 15.04.2012 г. и от 16.04. до 05.05.2012 г. Следователно, от датата, на която е започнал да тече 2-месечният срок – 16.03.2012 г. до 22.03.2012 г. са изтекли 5 дни. Считано от 22.03.2012 г. до 05.05.2012 г. служителката е ползвала отпуск по болест без прекъсване, през което време сроковете по чл. 225, ал. 1 не са текли. Считано от 06.05.2012 г. е продължил да тече двумесечният срок, от който са изтекли 5 дни, и е изтекъл на 01.07.2012 г. Следователно, обжалваната заповед е издадена в двумесечния срок по чл. 225, ал. 1, пр.1 ЗМВР. Спазен е и срокът по пр. 2 от ал. 1 на чл. 225 от ЗМВР – наказанието е наложено не по-късно от една година от извършването му. В допълнение следва да се посочи, че дисциплинарното нарушение не е било установено по смисъла на чл. 223, ал. 2 ППЗМВР със справка рег. № 6543/27.12.2011 г. по описа на дирекция Инспекторат, изготвена в резултат на проверка в изпълнение на заповед № Из-3059/05.12.2011 г. на министъра на вътрешните работи, тъй като същата не е била адресирана и връчена на дисциплинарно-наказващия орган и не е било образувано дисциплинарно производство спрямо оспорващата.

Оспорената заповед съдържа и задължителните реквизити по чл. 246, ал. 1 от ППЗМВР.

С оглед съдържащото се в оспорената заповед описание на фактическата обстановка, следва да се приеме, че дисциплинарно-наказващият орган е приел за установено извършването на няколко нарушения на служебната дисциплина от служителката. На първо място, в заповедта е посочено, че на 20.11.2011 г. около 03.30 ч. в [населено място], след като съвместно с лицето Д. А. са употребили алкохол в питейно заведение, е допуснала в нейно присъствие (в качеството и на пътник) А. да управлява лек автомобил марка БМВ, в резултат на което е предизвикано ПТП. Посочено е, че легитимирайки се със служебната си карта на служител на 04 РУП – СДВР А. се е опитала да повлияе на пристигналите на място служители от сектор ПП при ОДМВР – С., като им предложила да си отидат от мястото на катастрофата без да вземат отношение по служба. Прието е, че с тези действия служителката виновно е нарушила т. 64 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Въз основа на представените по делото доказателства, настоящият съдебен състав приема за доказано, че оспорващата е пътувала в автомобил, управляван от лице употребило алкохол - Д. А., което е предизвикало ПТП. Това обстоятелство съдът приема за доказано въз основа на писмените сведения, събрани в хода на дисциплинарното производство от мл.

автоконтрольори Р. Й. и С. Ж.. Полицейските служители са посочили, че на 20.11.2011 г. около 05.00 часа установили лек автомобил БМВ с испанска регистрация, който бил заседнал в лява крайпътна канавка на 2 км от база КАТ в посока С.. Водачът Д. А. бил във видимо нетрезво състояние, а до автомобила стояла жена, представила се като колежка от 04 РУП, също във видимо не трезво състояние. Съдът кредитира тези доказателства с оглед служебното положение на лицата предоставили сведенията и непосредственото им впечатление от проверените лица. Идентични данни се съдържат и в сведение от полицай Р. Р., който заявява, че С. А., която е била при катастрофиралия автомобил е лъхала на алкохол, а Д. А. и другият мъж са се държали изключително грубо и са отказали да изпълнят полицейските разпореждания. При пристигане в РПУ – С. А. се извинил на полицейските служители, като оправдал поведението си с въздействието на изпития алкохол. Същият отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол. Тези обстоятелства не се опровергават от показанията на свидетеля Н. И. Н., според които на 20 –ти ноември племенницата му С. е празнувала рождения си ден с компания в заведение „Басейна” в Д., където бил Д. А., но не в компанията на С. и не бил пиан. Свидетелят е възприел, че А. не пиел в определен период – между 16.00 ч. до напускане на заведението от Н. - късно вечерта „по тъмно”. Инцидентът с участието на жалбоподателката и Д. А. обаче е установен от полицейските служители около 05.00 ч. на 21.11.2012 г., до който момент водачът вече е употребил алкохол. Същевременно, съдът отчита, че свидетелят е близък родственик на оспорващата, което обстоятелство би могло да повлияе на обективността на неговите показания. Поради това, следва да се приеме за установено, че полицай С. А. е пътувала в автомобил, управляван от лице употребил алкохол и предизвикал ПТП. С това деяние оспорващата е нарушила етичните правила за поведение на държавния служител в МВР, като не е предприела действия да предотврати управлението на МПС в нетрезво състояние и не е уведомила за това компетентните полицейски служби. Налице е нарушение на т. 64 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, както правилно е посочено в оспорената заповед.

Настоящият съдебен състав приема за недоказано посоченото в заповедта, че А. се е опитала да повлияе на пристигналите на място служители от сектор ПП при ОДМВР – С., като им предложила да си отидат от мястото на катастрофата без да вземат отношение по служба. В сведението от полицай Р. Й. единствено е посочено, че жената се е представила като колежка от 04 РУП, представила служебната си карта, и попитала дали нещо не може да се направи по случая. Полицай С. Ж. дава сведение, че единственият му контакт с А. е когато тя му е поискала цигара. В сведението на полицай Р. Р. е посочено, че оспорващата се е легитимирила със служебната си карта и е попитала дали не могат да се разберат колегиално. Единствено в сведението от полицай С. С. е посочено, че С. А. е поискала от полицаите да си отидат от мястото на катастрофата. Поради това, недоказано се явява твърдението, че служителката се е опитала да повлияе на полицаите, посетили ПТП да не изпълнят служебните си задължения. Такива твърдения не се изложени от тримата полицаи, които са дали обяснения в хода на дисциплинарното

производство. В този смисъл е и становището на комисията, извършила проверка в 04 РУП в изпълнение на заповед № Із-3059/05.12.2011 г. на министъра на вътрешните работи, изразено в справка рег. № 6543/27.12.2011 г. (л.160 от делото). Комисията е приела за неоснователни данните, че служителката е възпрепятствала изпълнението на служебните задължения от служители на сектор ПП при ОДМВР- С..

На следващо място, в заповедта е прието, че полицай А. е извършила нарушение на т. 66 от Етичния кодекс, която предвижда задължение за служителя в случаи на агресивно поведение от страна на правонарушител да положи всички усилия, за да предотврати или пресече възможно най-бързо правонарушението и настъпването на неговите общественоопасни последици. От сведенията на полицейските служители, посетили местопроизшествието се установява, че лицата Д. А. и Г. А. са осуетили извършването на проверка, отправяйки им обидни думи, заплахи и удар с лакът в корема на един от служителите, държали са се арогантно и агресивно. По делото обаче не са ангажирани доказателства относно поведението на оспорващата в този момент. В заповедта и в събраните по делото доказателства също така не са изложени мотиви какви конкретни действия би следвало и е било възможно да извърши А. предвид присъствието на още четирима полицейски служители, които са предприели необходимите действия спрямо посочените лица. Поради това, настоящият съдебен състав приема, че служителката не е извършила твърдяното в заповедта нарушение на т. 66 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

По гореизложените мотиви, съдът намира за доказано единствено нарушението на т. 64 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, а именно оспорващата е нарушила етичните правила за поведение на държавния служител в МВР, като се е возила на автомобил, управляван от лице в нетрезво състояние и не е предприела действия по предотвратяване на това поведение, не е уведомила за това и компетентните полицейски служби. Според настоящия съдебен състав, посоченото деяние е укоримо и представлява недопустимо поведение на държавен служител в МВР. Въпреки това, поради недоказване извършването на останалите нарушения описани в оспорения акт, следва да се приеме, че в случая незаконосъобразно на полицай А. е наложено най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“. Този вид наказание е обосновано с оглед описаните в заповедта нарушения, извършването на част, от които не бе доказано в настоящото производство. Както бе посочено по-горе, в настоящото производство доказано е извършеното от оспорващата нарушение на етичните правила, за което съгласно чл. 227, ал.1, т. 12 от ЗМВР се налага дисциплинарно наказание „порицание“.

Съобразно с всички доказателства по делото и след преценка на оспорения административен акт с оглед критериите по чл. 146 вр. чл. 168, ал. 1 АПК, настоящият съдебен състав приема, че същият следва да бъде отменен като незаконосъобразен - издаден в нарушение на материалния закон.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София- град, І отделение, 3-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на С. М. А., ЕГН [ЕГН], Заповед рег. № з-7511/06.06.2012 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи. Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: